

stemte, at der skulde paalignes Kommunerne mindst $\frac{1}{3}$, dog ikke ud over $\frac{2}{3}$, af Skatten. Af den Del, der paalignes Kommunerne, skulde $\frac{1}{3}$ fordeles mellem disse efter Marktallet — det vil sige efter Hartkorn —, $\frac{1}{3}$ efter Folkemængden og $\frac{1}{3}$ efter Lagtingets Skøn. Dette er den bestaaende Ordning.

Imidlertid er man kommen til Klarhed over, at denne Ordning ikke længere er tilfredsstillende. Efterhaanden som man har gjort mere og mere Brug af det lokale Selvstyre, og Amtskommunen har faaet større Udgifter — saadanne Udgifter staa navnlig i Øjeblikket for Døren —, er det sikkert ubilligt, at disse herefter skulle paalignes Jordegodset i samme Forhold som tidligere. Det foreslaas derfor nu at begrænse Skatteudskrivningen paa Jordegodset, saaledes at man vel ikke helt vil fastsætte et bestemt begrænset Beløb, der skal paalignes det, men Forslaget gaar ud paa, at der forlods paalignes hver Skattemark — det svarer til et vist Maal af Hartkorn hernede i Kongeriget — 1 Kr. 50 Øre, medens Resten af Skatten paalignes Kommunerne, indtil disse have faaet $\frac{4}{5}$ af den samlede Skat. Af Resten paalignes der saa Jordegodset $\frac{1}{5}$ og Kommunerne $\frac{4}{5}$. Jeg skal derhos bemærke, at efter vor kommunale Lov vil endvidere en Del af den Skat, der paalignes Kommunerne, komme til at hvile paa Jordegodset ligesom andre kommunale Udgifter. Ved det fremsatte Forslag mener jeg, at der er udvist Retfærdighed mod Jordegodset, som ikke paa Færøerne har den Skatteevne, som det har hernede i Kongeriget.

Hvad derhos angaar Fordelingen af Skatten mellem Kommunerne, foreskriver Lovforslaget, at den aarlig skal fordeles saaledes, at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Folketal og Halvdelen efter Lagtingets Skøn. Denne Fordelingsmaade er ikke uangribelig. Det retfærdigste vilde jo være, at Fordelingen skete efter Kommunernes Skatteevne, men man har efter grundig Overvejelse besluttet at foreslaa Fordelingen som anført, idet man derved mener, at man efter Omstændighederne kommer Retsfærdigheden nærmest. Jeg kan slutte mig dertil, idet jeg indser, at det ikke for Tiden vil være muligt at paavise en brugelig Maalestok for Kommunernes indbyrdes Skatteevne. Helt at overlade Fordelingen til Lagtingets Skøn, som vil blive temmelig løst, vil let føre til Vilkaarlighed, og omendskønt Folkemængden ikke kan siges at være et fuldstændigt Udtryk for Skatteevnen, staar den dog i

noget Forhold til denne. Det kan derfor forsvares ved Fordelingen at tage noget Hensyn til den, for saa vidt man, saaledes som Tilfældet er, ikke kan finde nogen bedre Udvej.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandling.

Lovforslagets *Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forslag til Lov om Tillæg til Strandsingsloven af 10. April 1895.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 583 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*):

Dette Lovforslag er en gammel Bekendt for dette høje Ting, idet det i forrige Samling gennemgik en udførlig og indgaaende Behandling her i Tinget. Jeg forelagde det i Begyndelsen af denne Samling for det andet Ting, der ikke var blevet færdigt med dets Behandling i Fjor, i den samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget her i Tinget, idet jeg dog tog et vist Forbehold med Hensyn til den Affattelse, § 4 havde faaet, thi der var i alt Fald nogle redaktionelle Indvendinger, som med Rette kunde fremsættes. Ved den Behandling, som Lovforslaget derefter er undergaaet i det andet Ting, er der tilføjet det nogle Ændringer. Jeg skal tillade mig at nævne disse, i alt Fald de væsentligste af dem.

§§ 1 og 2 ere byttede om; det er jo kun en Formsag. I § 1, som tilsigter at imødekomme det fra visse Sider stærkt nærede Ønske om, at der ved Ansættelsen af Strandfogder gives fiskeri- eller søkyn-dige Folk en fortrinnsvis Adgang, er der foretaget en Ændring, der nærmest maa siges at være af redaktionel Natur. Der stod i Forslaget, som det vedtoges her i Tinget, at man skulde „saa vidt muligt kun“ ansætte den Slags Folk; nu staar der, at disse Folk, under i øvrigt lige Adkomst, *fortrinnsvis* bør tages i Betragtning.

I § 2 (tidligere § 1) er der foregaaet 3 Forandringer. Den første vedrører de første Linier i Paragraffen om, hvem der skal have Ret til at optage Strandsingsgodset. Der stod før, at det skulde være